

FRANZ BENDA

SYMPHONIES
& CONCERTOS

CAPELLA
SAVARIA
ON PERIOD
INSTRUMENTS

ZSOLT
KALLÓ
ARTISTIC
DIRECTOR

HUNGAROTON

FRANZ BENDA (1709-1786)

SYMPHONIES & CONCERTOS

Symphony in A major, No.8, L1:8	10:45
1 Allegro	4:00
2 Andante	4:51
3 Presto	1:54
Flute Concerto in E minor, L2:4	20:24
4 Allegro con brio	7:47
5 Un poco Andante	6:43
6 Presto	5:54
Andrea Bertalan (flute)	
Violin Concerto in C major, L2:1	20:17
7 Allegro	6:24
8 Adagio	7:17
9 Presto	6:35
Zsolt Kalló (violin)	
Symphony in B flat major, No. 10, L1:10	9:49
10 Without tempo indication [Allegro]	4:16
11 Andante	4:07
12 Presto	1:26

Total time: 61:16

CAPELLA SAVARIA

on period instruments (a = 415 Hz)

ZSOLT KALLÓ

Artistic Director

Zsolt Kalló	violin
Beáta Szóke	violin
János Császár	violin
Györgyi Vörös	violin
Enikő Molnár	violin
Balázs Bozzai	violin
Emőke Szép	violin
Éva Kovács	violin
Réka Stánitz	violin
Gábor Rác	viola
Dániel Molnár	viola
Szilvia Némethy	viola
Ágnes Pálkövi	violoncello
Csilla Vályi	violoncello
Tamás Lipi	double-bass
Lotti Szalay	oboe
Katalin Szebenyi	oboe
László Feriencsik	bassoon
Rita Papp	harpichord
Attila Völgyi	archlute

Recording producer & editor: Zsuzsa Dvorák

Balance engineer: Attila Vincze

Recorded on February 4-5, 2023 at MusicHouse,
Sárvár, Hungary

Recorded by Savaria Studio
(Szombathely, Hungary)

Photo: Attila Vincze

Design and prepress: Gergely Szabadi

Liner notes: Balázs Szabó

English translation: Dr. Csilla Szabó

Production manager: Mónika Markó

Label manager: Gréta Molnár

© 2023 Fotexnet Kft.

Catalogue No.: HCD 32893

Made in EU

Sponsored by

The Municipality
of Szombathely, Hungary

In the 18th century, Bohemia was referred to as Europe's "conservatory of music", and quite rightly so. The devastations of the Thirty Years War were followed by a long period of steady economic growth and, by the late 1700s, musical life in Bohemia had reached unprecedented heights. The most important role played in this unparalleled advancement was that of teacher-precursors, who did a first-rate job in teaching music to children attending rural schools. The renowned English music historian, Charles Burney, travelling extensively in Europe in the early 1770s also observed the excellent quality of musical performances not only in larger towns and cities but also in smaller communities. He also remarked with what astonishing ease children as young as 6-11 years could play the violin, the oboe, the bassoon and various keyboard instruments. It is little wonder then that trained Bohemian musicians were greatly sought-after across Europe, and many of them went to a foreign country to make a living. In the late 17th century, a huge wave of migration began from Bohemia and remained prevalent until the mid-1740s. One reason was the small number of jobs available in

Bohemia so musicians coming from poor backgrounds were heading to major musical centres in Europe where they could find job opportunities with favourable conditions. This is how, for instance, members of the Stamitz family ended up in the Mannheim Court, and became decisive figures of the Mannheim School, a key musical centre of the Classical period.

Others, however, left Bohemia for reasons other than existential or professional ones. Protestant Bohemian musicians, for instance, were subject to religious persecution following the Counter-Reformation, and they would flee to German noble courts where they were more than welcome: this is how one of the period's most famous musician families, the Bendas, found their way to Berlin in 1742. Georg Benda's father, Ján Jiří Benda, was a weaver but he played several instruments and was keen on performing at weddings or dances. His wife, Dorota Brixí, was a descendant of a musical family; her most renowned relative, František Xaver Brixí, earned his reputation as a church music composer. No one can really wonder that five out of their six children earned their living as professional musi-

cians including the oldest son, František (Franz), as well as his brother Jiří Antonín (Georg Anton), 13 years his junior and the one achieving lasting international fame.

Franz Benda was born in 1709 in Staré Benátky. From 1718, he was a chorister in the Church of St Michael in Prague and in the Chapel Royal in Dresden. When he returned to Prague a few years later, he received first-class general and musical education at the Jesuit school. His first job took him to Vienna, and the second one to Warsaw where he served as the court musician of the King of Poland, Augustus II the Strong. It was in Poland that Frederick the Great, then crown prince of Prussia, later regarded as one of Prussia's greatest monarchs, took notice of young Benda. When Frederick, a brilliant flutist himself, was crowned king (1740), Benda followed him to Berlin to be joined by his parents and siblings two years later. In the Prussian capital, he was an esteemed member of the royal orchestra and, from 1771 on, he acted as the leader of the ensemble and thus was a determining figure of Berlin's music scene. Best known as an excellent performer of melodious,

slow movements, Benda was considered the greatest violinist of his time perhaps also because he had studied under Johann Gottlieb Graun, the renowned violin player. One of his students wrote about him: *"He played the violin from the very depth of his heart; people would be shedding tears when listening to him playing adagio."* Composer, writer and music critic Johann Friedrich Reichardt described him in one of his letters as follows: *"Never had I heard the magic tones of that conqueror of hearts; never had I heard how his powerful harmonies fill the souls of his audience with the fear of approaching thunder... and again, it was pure, heavenly harmonies that soothed their souls, and sweet, tender melody that poured peace and rapture into their hearts and filled their eyes with tears of sweetest and noblest joy."* Having given a lot of successful concerts in his lifetime, the celebrated musician passed away in Potsdam in 1786. Four of his six children followed the family tradition and became professional musicians: Carl Hermann worked as a renowned theatre composer and Friedrich Wilhelm took over the royal orchestra after the death of his father. Franz Benda has earned fame especially for

his pieces written for the violin; his sonatas (over 150), duos and capriccios have made a significant impact on the development of violin technique. His compositions also include violin concertos and symphonies: Capella Savaria is now offering a collection of these on this album, drawing the portrait of an important composer of the Pre-Classical era.

Symphony in A major No. 8 (L1.8)

The symphony, made up of three movements, was written in the same fashion as Italian *sinfonia* (opera overtures originating from Naples). The cheerful, impetuous opening movement (*Allegro*) has short motifs, its Galant-style melodies bear traces of Baroque sequences and imitations. Interestingly, Benda composed the two violin parts playing in unisono for the greater part of the movement, which only seldom move apart and engage in a brief musical dialogue. The small movement (*Andante*), composed in minor, puts the ensemble's violinists in the soloist position: the first and second violin play the delicately swaying melody lines together accompanied discretely by the cello and double-bass section in the background.

The piece is closed with a brief playful *Presto* composed in odd metre.

Flute Concerto in E minor L2:4

The composition was transcribed for flute based on an earlier version of the piece: a violin concerto in D minor. The appearance of the flute is not coincidental: Benda worked in the Prussian monarch's (Frederick the Great's orchestra) and he had the opportunity to accompany the king who played the flute with the ensemble on several occasions. The opening movement (*Allegro con brio*) covers the broad range between the Baroque ritornello to the Classical sonata and Pre-Classical *Sturm und Drang*. It features sweeping gestures and particularly tight rhythm, but also delicate melody lines unfolding like some intricate embroidery. The slow movement (*Un poco Andante*) takes the listener to a wholly different world: the sweet memories evoke the image of a cloudless blue sky (and thus neatly representing one of Europe's golden ages of music) only occasionally overcast by gloomy, minor harmonies. The finale (*Presto*), composed in irregular metre, reintroduces the agitated, fragmented nature with frequent stops

and surges but providing the soloist with excellent opportunities to demonstrate their extraordinary skills.

Violin Concerto in C major (L2.1)

The opening movement of the piece (*Allegro*) are reminiscent of the great violin composers of the Italian Baroque and Pre-Classical period both in terms of motifs and technique. The concerto is a veritable repository of spectacular technical elements designed to impress the audience: fast runs, double stops, trills and big leaps that enrich the solo and put the soloist in the spotlight. The slow movement (*Adagio*), composed in C minor, emphasizes the singing character of the violin: the soloist's wonderfully expressive monologue soars freely above the orchestra's exciting rhythmic accompaniment, and the listener cannot help but recall the notes, quoted above, on the composer's heartfelt violin playing. The concluding *Presto*, with its witty musical ideas, sparkling passages and colourful orchestration, is a real treat for both violinists and their orchestra.

Symphony in B flat major No. 10 (L1.10)

Explosive vitality, striking gestures and pulsating rhythm characterize the brisk opening movement, spiced with a touch of bucolic tone: as if we were witnessing a village feast. The same naturally flowing musicality, which makes the orchestra sing with their instruments wholeheartedly, is conveyed in the middle movement (*Andante*) and also in the closing *Presto*, which conjures up a joyful circle dance with a folksy tone.

Balázs Szabó

Founded in 1981, in Szombathely, **Capella Savaria** has earned its fame as the first period-instrument chamber orchestra of Hungary. Its innovative efforts created quite a sensation at the time in musical circles. The ensemble's objectives were, from the onset, to play baroque and classical music in an authentic way by relying on genuine documents of the period. The founding artistic director was Pál Németh, followed by Zsolt Kalló who has been directing the ensemble since 1999. The members of the ensemble play authentic 18th-century instruments, or their copies. Capella Savaria performs chamber and orchestral pieces as well as operas or oratorios. They have made over 90 recordings, issued by Hungaroton, Centaur Records, Quintana, Harmonia Mundi, Dynamic, Naxos, and Dorian Records, five of which have been awarded with the Hungarian "Record of the Year" prize. The conductor of their opera and passion series, Nicholas McGegan (the orchestra's Principal Guest Conductor), has recorded 21 CDs with Capella Savaria. Their CDs also include some genuine rarities such as Hungarian music from the 18th century and the works of Druschetzky, Roman, A. Scarlatti, B. Marcello,

Telemann, Werner, Naudot, Rameau, Fasch and Muffat. They have given concerts in 22 European countries outside Hungary and have appeared in both the Northern and the Southern parts of the American continent and in Israel. They are regular participants of Hungarian early music festivals (in Sopron, Fertőd, Budapest, and Zemplén) but have featured such festivals in Brugge, Innsbruck, Regensburg, Göttingen, Halle, Utrecht, Zerst, Warszawa, Wrocław. They often perform on Hungarian TV and radio, and were awarded with the prestigious Liszt Prize in 1991. On the 25th anniversary of the ensemble's foundation in 2006 the chamber orchestra was honoured with the Prima Primissima Prize in Vas County. The Canadian Opus Magazine has described Capella Savaria as "one of Europe's best ensembles". www.capellasavaria.hu

Zsolt Kalló acts as the concertmaster, soloist and artistic director of Capella Savaria. He studied violin as Eszter Perényi's student at the Liszt Ferenc Academy of Music, Budapest and graduated in 1990 as an honoured violin artist. He also studied with Sándor Végh in Salzburg between 1988 and 1989. As a concertmaster, he has played with several acclaimed chamber orchestras including Sonora Hungarica, Aura Musicale, Concerto Armonico, and the Orfeo Orchestra but he has also impressed audiences as a soloist via his numerous CD, radio and TV recordings. He is also renowned for founding the Trio Antiqua and the Authentic Quartet. He has been invited as a professor to various early music courses. He currently teaches at the Szombathely Conservatory of Music and at the 'Varga Tibor' Institute of Musical Art, Széchenyi István University in Győr as a university professor. He was honoured with the Halász Ferenc Prize for his outstanding educational work in 2008. He earned his DLA degree in 2010. He is also known as the first artist to play the violin concertos of Tomasi- ni, Kraus and Michael Haydn for Hungarian audiences. In 2012, he was awarded with the prize "For the Culture of Vas County".

In 2014 he received the Liszt Prize, and in 2018 he habilitated. In 2022, he was awarded another highly prestigious state award, the Artist of Merit of Hungary.

Andrea Bertalan received her flute artist diploma at the Liszt Ferenc Academy of Music in Budapest, Hungary. She has visited high-ranking festivals in countries throughout Europe as the soloist of Capella Savaria. She has contributed to a great number of CD and radio recordings. She played as a soloist in Mozart's Flute Concerto in D major (2003) and G major (2004) on the CDs recorded with Capella Savaria. The Hungaroton label issued albums with her playing solo in two flute concertos (Vivaldi, 2018 and Michael Haydn, 2022). She acts as a teacher at early music courses and has worked as a teacher at the Secondary School for Music in Szombathely since 1998.

A 18. században Csehországot „Európa konzervatóriumaként” emlegették. Teljes joggal: a harmincéves háború zűrzaváros időszakát követően, hosszú és kiegyensúlyozott fejlődés eredményeképpen a cseh zenei élet színvonala a 17. század végére hihetetlen magasságokba emelkedett. Ennek a fejlődésnek a legfontosabb letéteményesei a falusi kántortanítók voltak, akik kiváló oktatásban részesítették a gondjaikra bízott gyermekeket. Az 1770-es évek elején két hosszú európai körutazást tett neves angol zenei író, Charles Burney jegyezte fel, hogy nemcsak a nagyvárosokban, de a kisebb településeken is remek produkciókat hallott – beszámolója szerint 6–11 éves gyermekek ámulatba ejtő magabiztossággal játszottak hegedűn, oboán, fagotton és billentyűs hangszereken. Nem csoda, hogy a képzett cseh muzsikuskor egész Európában keresettnek számítottak, és nagyon sokan külföldön találták meg számításaikat. A 17. század végén valóságos kivándorlási hullám indult meg Csehországból, ami az 1740-es években érte el csúcspontját. Ennek egyik oka a hazai állások kis száma volt: a főleg szegényebb sorból származó tehetségek számára kézenfekvőnek tűnt, hogy a nagy európai zenei központok felé

tájékozódjanak, ahol kedvező munkalehetőségek várták őket. Így kerültek például a Stamitz-család tagjai és kollégáik a manheimi udvarba és váltak a klasszika egyik legfontosabb zenekari műhelyének, a manheimi iskolának meghatározó alakjaivá. Másokat azonban nem egzisztenciális és szakmai körülmények indítottak útnak. A protestáns vallást követő cseh muzsikuskor az ellenreformáció időszaka nem kedvezett: ők leginkább a német fejedelmi udvarok felé fordultak, ahol szíves fogadtatásra számíthattak – így került 1742-ben Berlinbe a korszak egyik leghíresebb zenész-családjá, a Benda-família is. A családfő Ján Jiří Benda foglalkozására nézve takácsmester volt, ám több hangszeren is játszott, és szívesen muzsikált esküvőkön vagy táncmulatságokon. Felesége, Dorota Brixli maga is zeneszázados leszármazottja: legnevesebb rokona, František Xaver Brixli elsősorban az egyházzene repertoárját gazdagította kiváló alkotásokkal. Nem csodálkozhatunk rajta, hogy hat gyermekük közül öt muzsikuss lett, így a legidősebb fiú, František (Franz), valamint tizenhárom évvel fiatalabb öccse, a család legnagyobb hírnévnek örvendő tagja, Jiří Antonín (Georg Anton) Benda.

Franz Benda 1709-ben született Staré Benátky-ban. 1718-tól Prágában, a Szent Miklós-templomban, utána Drezdában volt énekesfiú. A cseh fővárosba visszatérve a jezsuita kollégium növendékeként elsőrangú iskoláztatásban volt része. Útja ezt követően Bécsbe, majd Varsóba vezetett, ahol II. „Erős” Ágost udvari zenészeként működött. Itt figyelt fel rá a zenekedvelő, kiváló fuvo- lista II. Frigyes herceg, aki később „Nagy” Frigyes néven vált Poroszország talán leg- jelentősebb uralkodójává. Trónra lépésekor (1740) Benda követte őt Berlinbe – két évvel később szülei és testvérei is csatlakoztak hozzá. A porosz fővárosban a nagyszerű mu- zsikusközből álló királyi zenekar megbecsült tagja, majd 1771-től az együttes vezetője, a zenei élet meghatározó személyisége lett. Kora egyik legkiválóbb hegedűsének szá- mított (nem utolsósorban a neves német hegedűművész-tanárnál, Johann Gottlieb Graunnál folytatott tanulmányainak köszön- hetően): különösen a dallamos lassú tételek előadásában jeleskedett. Egyik tanítványa írta róla: *„Játéka szíve legmélyéről fakadt és szívhez szóló volt. Nemegetszer sírtak az embe- rek, amikor adagiót játszott.”* A jeles dalszerző és zeneíró Johann Friedrich Reichardt így

emlékezett rá: *„Hallották volna csak egyszer is, hogyan képes Benda erőteljes vonójával hallgatójának a szívét ostromolni, a legnagyobb bánatra hangolni, hogyan csepeget azután is- mét vigasztalást és édes reményt belé, és milyen határtalanul uralja hallgatóinak a szívét.”* A sokat koncertező, köztiszteletnek örvendő muzsikus 1786-ban hunyt el Potsdamban. A családi tradíciót követve hat gyermeke közül négy hivatásos zenész lett – fiai közül Carl Hermann neves színpadi szerzőként tevékenykedett, Friedrich Wilhelm pedig apja halála után átvette a királyi zenekar vezetését.

Franz Benda elsősorban hegedűkomponis- taként jelentős: több mint 150 szonátája, valamint duói és capricciói nagy hatással voltak a hangszer játéktechnikájának fej- lődésére. Egyéb kompozíciói között hege- dűversenyeket és szimfóniákat egyaránt találunk – ezekből válogat a Capella Savaria zenekar új felvételén, egy jeles preklasszikus kismester vonzó zenei portréját megrajzolva.

A-dúr szimfónia No. 8 (L1.8)

A három tételes szimfónia az olasz sinfonia, vagyis a nápolyi stílusú operanyitány dramaturgiáját követi. A derűs, megállíthatatlan lendületű nyitótétel (*Allegro*) rövid motívumokból álló tematikájában a gáláns stílus elegáns dallamformálása jól megfér a barokk szekvenciákkal és imitációkkal. Érdekes, hogy a két hegedűszólamot a tétel legnagyobb részében unisono játszatja Benda: csak időnként válnak el egymástól, rövid párbeszédbe bocsátkozva. A moll hangnemű lassú tétel (*Andante*) a zenekar hegedűseit szinte szólistaszerepbe állítja: a finoman hajladozó melódiavonalakat együtt szólaltatja meg a két szólam, a mélyvonalak diszkrét kíséretével. Páratlan metrumú, táncos karakterű, rövid *Presto* csendíti ki a darabot.

e-moll fuvolaverseney (L2.4)

A kompozíció egy eredetileg d-moll hangnemben álló hegedűverseny fuvalás változata. Utóbbi hangszer megjelenése az életműben nem véletlen: Nagy Frigyes fuvalójátékát Benda számos alkalommal kísérhette az udvari zenekar tagjaként. A barokk ritornell-formától a klasszikus szonátaforma felé tájékozódó nyitótétel (*Allegro con brio*) a preklasszika zaklatott *Sturm und Drang* hangján szólal meg, ágáló gesztusokkal, feszes ritmikával, ugyanakkor finom, csipkeszerűen kibomló melódiákkal. A lassú tétel (*Un poco Andante*) más világba vezet: szelíden éneklő dallamai – a napfényben úszó égboltot csak egy-egy pillanatra árnyékolják be fájdalmas moll fordulatok – az európai zene egyik aranykorának derűjét árasztják. A páratlan metrumú finálé (*Presto*) ismét a nyitótétel töredezett, neki-nekilendülő, majd megtorpanó, ideges hangvételét hozza vissza, jó alkalmat adva a szólistának hangszeres tudása bemutatására.

C-dúr hegedűverseny (L2.1)

A tematikájában és hangszerkezelésében az olasz barokk és preklasszika nagy hegedűs-szerzőit idéző versenymű nyitótétele (*Allegro*) valóságos tárháza a közönség elkápráztatását célzó látványos játékelemeknek: gyors futamok, kettősfogások, trillák, nagy ugrások gazdagítják a szólistát reflektorfénybe állító magánszólamot. A c-moll hangnemmű lassú tétel (*Adagio*) a hegedű éneklő karakterét hangsúlyozza: a zenekar izgalmas ritmikájú kísérete felett szabadon szárnyal a szólista szavak nélkül is oly sokat mondó monológja, ami a komponista szívhez szóló hegedűjátékáról beszámoló feljegyzéseket juttatja eszünkbe. A záró *Presto* szellemes zenei ötleteivel, csillogó passzázszaival, színes hangszerelésével valódi jutalomjáték mind a hegedűsnek, mind a zenekarnak.

B-dúr szimfónia No. 10 (L1.10)

Kirobbanó életöröm, markáns gesztusok, lüktető ritmika jellemzik a gyors nyitótételt – s bizonyos bukolikus hangvétel: mintha falusi népünnepély tanúi lennénk. Ugyanezt a természetesen áradó, a zenekart önfeledt éneklésre bíró zeneiséget közvetíti a közép-tétel (*Andante*), és a népies hangot megütő, vidám körtáncot élénk varázsoló záró *Presto*.

Szabó Balázs

A **Capella Savaria** a legrégebbi, korhű hangszereken játszó kamarazenekar Magyarországon, 1981-ben alakult Szombathelyen. Újító törekvései nagy feltűnést keltettek a zenei életben. Céljaul a barokk és a klaszszikus zene korhű előadását tűzte ki, felhasználva a kor dokumentumait. Németh Pál alapította az együttest. 1992-től Kalló Zsolt az együttes koncertmestere, 1999-től művészeti vezetője is. Hangszereik XVIII. századi mesterek eredeti munkái, vagy ezek másolatai. Előadásukban kamara és zenekari darabok, operák, oratórikus művek hallhatók. Több mint 90 hanglemezüük készült, melyek közül öt elnyerte az „Év hanglemeze” díjat. Felvételeiket a Hungaroton, a Centaur Records, a Quintana, a Harmonia Mundi, a Dynamic, a Naxos, és a Dorian Records cégek adták ki. A felvételek több mint kétharmada világső felvétel, ezért ezek zenetörténeti jelentőségét nemzetközi szinten is elismerik. Opera és passió sorozatuk világhírű karmestere, Nicholas McGegan (az együttes Első Vendégkarmestere) 21 lemezfelvételt készített a Capella Savariával. Emellett igazi ritkaságok is megtalálhatók lemezeiken: magyar művek a XVIII. századból, Druschetzky, Roman, A. Scarlatti,

B. Marcello, Telemann, Werner, Naudot, Rameau, Fasch és Muffat művei. Számptalan hangversenyük volt 22 európai országban, Észak- és Dél-Amerikában, valamint Izraelben. A magyar fesztiválok (Sopron, Fertőd, Budapest, Zemplén) gyakori résztvevői, de koncerteztek már Brugge, Innsbruck, Regensburg, Göttingen, Halle, Utrecht, Zerst, Varsó, Wroclaw régi-zene fesztiváljain is. A zenekart 1991-ben Liszt-díjjal tüntették ki. 2006-ban – a zenekar fennállásának 25 éves évfordulóján – a Prima Primissima szakmai és közönségsdíjat is a Capella Savariának ítelték Vas megyében. A kanadai Opus Magazine így ír róluk: „Európa egyik legjobb zenekara”. www.capellasavaria.hu

Kalló Zsolt a Capella Savaria művészeti vezetője, koncertmestere és szólistája 1990-ben kitüntetéssel végzett a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémián Perényi Eszter növendékeként. 1988-89-ben Végh Sándornál is folytatott tanulmányokat Salzburgban. Bejárta a világot több rangos kamaraegyüttes koncertmestereként (Sonora Hungarica, Aura Musicale, Concerto Armonico, Orfeo Zenekar), de szólistaként is ismertté vált TV-, rádió- és CD-felvételein keresztül. Az Authentic Quartett és a Trio Antiqua alapítója. Tomasini, Kraus, Michael Haydn hegedűversenyeinek magyarországi bemutatója is az ő nevéhez fűződik. Régizenei kurzusok meghívott tanára. 2020-ig, 28 éven át a Szombathelyi Művészeti Szakgimnázium tanára volt. Jelenleg a győri Széchenyi István Egyetem Művészeti Karának egyetemi tanára. 2008-ban Halász Ferenc-díjjal tüntették ki az oktatásban nyújtott kiemelkedő teljesítményéért. 2010-ben DLA doktori címet szerzett. 2012-ben Vas Megye Kultúrájáért kitüntetésben részesült, 2014-ben Liszt-díjjal tüntették ki. 2015-ben Publikációs Nívódíjat kapott, 2017-ben dr. István Lajos Innovációs Díjban részesült. 2018-ban habilitált. 2022-ben újabb magas rangú állami kitüntetésben részesült, Magyarország Érdemes Művésze díjat kapott.

Bertalan Andrea 1993-ban a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémián szerezte fuvolaművész diplomáját. A Capella Savaria szólistájaként Európa több országában koncertezett rangos fesztiválokon. Számos CD és rádiófelvétel közreműködője. A Capella Savariával CD-n örökítette meg Mozart D-dúr (2003) és G-dúr (2004) fuvolaversenyét. 2018-ban a Hungaroton gondozásában Vivaldi, 2022-ben pedig Michael Haydn fuvolaversenyei jelentek meg szólójával. Régizenei kurzusok meghívott tanára. 1998 óta a Szombathelyi Művészeti Szakgimnázium tanára.

Capella
SAVARIA
ZSOLT KALLO